

03.11.2015

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, dnia 30.10. 2015 r.

Szef

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

gen. bryg. Dariusz Łuczak

DECYZJA Nr 180051 2015

Na podstawie art. 5 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 782, z późn. zm.), dalej: „udip”, art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. *o ochronie informacji niejawnych* (Dz. U. Nr 182, poz. 1228, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 i art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 276), dalej: „Kpa”, po rozpatrzeniu wniosku elektronicznego Stowarzyszenia Sieć Obywatelska – Watchdog Polska z dnia 2 października 2015 r. o udostępnienie informacji publicznej

odmawiam

udostępnienia informacji publicznej w zakresie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy w ramach prowadzonych czynności ABW korzysta z danych systemu ARTR?
2. Jeżeli ABW korzysta, to kto obsługuje ten system?
3. Czy ABW korzysta z usług firmy zewnętrznej do obsługi tego systemu?
4. W ilu miastach i punktach w Polsce funkcjonuje ten system oraz czy wszędzie ABW ma do niego dostęp?
5. Jak długo przechowywane są dane z tego systemu?

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2015 r. drogą elektroniczną do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, dalej: „ABW”, wpłynął wniosek Stowarzyszenia Sieć Obywatelska – Watchdog Polska, dalej: „Stowarzyszenie”, o udostępnienie informacji publicznej.

Stowarzyszenie zwróciło się z wnioskiem o przekazanie odpowiedzi na ww. pytania.

W dniu 19 października 2015 r. poinformowano wnioskodawcę drogą elektroniczną, iż udzielenie odpowiedzi na zadane przez niego pytania nastąpi do dnia 30 października 2015 r. Powodem przesunięcia terminu załatwienia sprawy było niezakończenie czynności gromadzenia w ramach ABW informacji niezbędnych do udzielenia odpowiedzi.

Po rozpoznaniu wniosku Stowarzyszenia o udzielenie informacji publicznej, na podstawie informacji zebranych w toku podjętych w ramach ABW czynności, Szef ABW postanowił odmówić udzielenia informacji publicznej w powyższym zakresie.

Na wstępie należy przypomnieć, że dostęp do informacji publicznej nie ma charakteru absolutnego, o czym stanowi art. 61 ust. 3 Konstytucji RP. Przepis ten przewiduje ograniczenie prawa do informacji o działalności organów władzy publicznej (w tym służb specjalnych). Nie można też tracić z pola uwagi treści art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, który stanowi, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą wynikać tylko z ustawy i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, ochrony środowiska, zdrowia, czy moralności publicznej.

Zatem Konstytucja RP dopuszcza ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych praw i wolności. Prawodawca przedkłada jedno dobro konstytucyjne nad drugie, wytyczając tym samym granice korzystania z wolności i praw. Każdy zainteresowany dostępem do informacji publicznej, bez względu na jego własny interes w jej uzyskaniu, zobowiązany jest poddać się rygorom wynikającym z istniejących ograniczeń.

W niniejszej sprawie Stowarzyszenie pyta, czy ABW korzysta z danych zbieranych przez wskazane z nazwy narzędzie. Podkreślić należy, iż Agencja realizuje zadania nałożone na nią przez ustawodawcę i zapisane w ustawie o ABW oraz AW, do których należy m.in. rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa oraz jego porządek konstytucyjny, wykorzystując do tego różne narzędzia. Szef ABW jest zobowiązany do chronienia informacji o wykorzystywanych przez podległą mu służbę specjalną narzędziach, zaś naruszenie tego obowiązku przez funkcjonariuszy ABW jest obwarowane sankcją karną. Biorąc zatem pod uwagę cel dla jakiego została powołana Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz charakter zadań, jakie ustawodawca nałożył na Szefa ABW, czyli inaczej rzecz ujmując, na wskazaną w przepisie art. 61 ust. 1 ustawy zasadniczej „działalność organu”, przesądzają one łącznie o tym, iż wnioskowane przez Stowarzyszenie informacje nie powinny być wnioskodawcy udostępnione, bowiem koniecznym jest zapewnienie im właściwej ochrony. Istotnym jest wskazanie w tym miejscu, iż ABW chroni informacje o stosowanych przez siebie narzędziach, nie ze względu na ich istotę, rozumianą jako pewne rozwiązania technologiczne, ale ze względu na to, że służą one do realizacji zadań ustawowych i są powiązane z wyżej wzmiankowaną działalnością organu. Informacje o nich są również chronione dlatego, że narzędzia te są używane przez służbę specjalną, a nie np. przez przedsiębiorcę.

O prawnym wymiarze tejże ochrony stanowi art. 5 ust. 1 uoip, z którego wynika, iż *prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych*. Jeśli zatem, w świetle obowiązujących przepisów, przedmiot żądanej informacji publicznej stanowi informację niejawną, czy inną informację ustawowo chronioną, wówczas informacja publiczna w ogóle nie może zostać udostępniona. Taka sytuacja musi prowadzić do wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej, w trybie art. 16 ust. 1 uoip w związku z art. 5 uoip.

Zgodnie z art. 5 ust. 4 uoin, informacjom niejawnym nadaje się klauzulę „zastrzeżone”, jeżeli nie nadano im wyższej klauzuli tajności, a ich nieuprawnione ujawnienie może mieć szkodliwy wpływ na wykonywanie przez organy władzy publicznej lub inne jednostki organizacyjne zadań w zakresie obrony narodowej, polityki zagranicznej, bezpieczeństwa publicznego, przestrzegania praw i wolności obywateli, wymiaru sprawiedliwości albo interesów ekonomicznych RP. Z przepisu tego wynika, że jawność informacji podlega wyłączeniu poprzez nadanie im klauzuli „zastrzeżone”, jeżeli ich nieuprawnione ujawnienie może mieć szkodliwy wpływ na wykonywanie przez organy władzy publicznej lub inne jednostki organizacyjne zadań w określonym powyżej zakresie.

Informacja, której nadano określoną klauzulę, ma charakter niejawny, co pociąga za sobą skutki w zakresie odpowiedniego z nią postępowania w okresie ochronnym, w szczególności informacja taka może być udostępniona wyłącznie osobie uprawnionej do dostępu do informacji niejawnych, dającej rękojmię zachowania tajemnicy i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych (art. 4 ust. 1 uoin).

W przedmiotowej sprawie jednostka organizacyjna ABW właściwa w kwestii informowania o możliwościach technicznych Agencji wskazała w swoim pisemnym stanowisku o klauzuli „zastrzeżone”, iż udzielenie odpowiedzi na pytania Stowarzyszenia może mieć, z punktu widzenia celu ochrony informacji niejawnych, szkodliwy wpływ na dalsze funkcjonowanie Agencji. Ów szkodliwy wpływ przejawia się przede wszystkim w prawdopodobnym obniżeniu skuteczności podejmowanych przez nią działań, albowiem służba specjalna winna unikać dzielenia się informacjami, przy pomocy jakich narzędzi zapobiega ona zagrożeniom, do których zwalczania została powołana. Przykładowo, co by się stało, gdyby np. bank przekazał do publicznej wiadomości informacje o tym, jakie stosuje zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych do wiedzy o klientach banku i środkach zdeponowanych tam przez nich? Czy takie działanie banku wpłynęłoby uspokajająco na nich, czy wręcz przeciwnie, doprowadziłoby ono do ograniczenia, a wręcz utraty zaufania jego klientów, oczekujących przede wszystkim zapewnienia przez bank właściwej ochrony powierzonych mu informacji. Pewnym jest, iż takie postępowanie banku cechowałoby się wysoką szkodliwością i na pewno nie byłoby działaniem prewencyjnym. Szkoda,

jaka powstałaby w takim przypadku, dotknęłaby jedynie klientów tego banku, który nie zadbał należycie o bezpieczeństwo powierzonych mu informacji. Przechodząc zaś na grunt przedmiotowej sprawy, ewentualna szkoda, jaka mogłaby powstać w wyniku przekazania przez organ Stowarzyszeniu żądanych przez niego informacji, byłaby nieporównywalnie większa. Trzeba bowiem mieć na uwadze, iż ewentualne ujawnienie informacji żądanych przez Stowarzyszenie w konsekwencji mogłoby mieć przełożenie na bezpieczeństwo kraju.

W świetle zatem powyższego, żądana w przedmiotowej sprawie przez Stowarzyszenie informacja publiczna nie może być udostępniona w trybie przewidzianym w ustawie o dostępie do informacji publicznej, albowiem stanowi informację niejawną.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE:

Decyzja niniejsza jest ostateczna, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Sup.
DYREKTOR
Biura Prawnego
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
pik **Dariusz MEBRALA**
radca prawny

Rozdzielnik:

1. Egz. nr 1 – Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska
2. Egz. nr 2 – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego – a/a